

БРАЋА ПО

Е МАЛИХ
У ПЕЋИ,
АЛБАНСКА,
ИВРЕДНО-

НИШТА ОД ОБЕЋАЊА: Браћа Матоши пред својом продавницом у Пећи

око 40 процената и то су, заправо, средства које би у наредне три године овај сложени

систем требало да одвоји у Фонд за неразвијене. „Браћа Карић“ уложиће четвртину новца, а преостали део су кредити банака и Фонда Федерације за неразвијене

ЈУГОСЛОВЕНСКИ КОНКУРС

— РАДИМО на принципу заједничког улагања и удруживања рада и средстава — каже Даринка Ковачевић, директор

„Минел-Инжењеринга“. — Доходак који буде стварала нова фабрика делићемо пропорционално свачијем учешћу у финансирању изградње.

Од тренутка када су „Минел“ и „Браћа Карић“ потписали уговор о заједничком улагању, па до полагања камена темељаца прошло је — осам месеци.

— Разним организацијама и институцијама требало је баш толико времена да се поврате од изненађења — каже Богољуб Карић, први међу једна-

ПАМЕТИ

„БРАЋА КАРИЋ“ КРЕНУЛА СА „МИНЕЛОМ“ У ИЗГРАДЊУ ПРВЕ ФАБРИКЕ, КОЈА СЕ ФИНАНСИРА ПРИВАТНИМ И ДРУШТВЕНИМ КАПИТАЛОМ ● БРАЋИ МАТОШИ СУВИШЕ УСКО ТРЖИШТЕ ПЕЋИ И КОСОВА И ТРАЖЕ ПАРТНЕРА ШИРОМ ЈУГОСЛАВИЈЕ ● И ЈЕДНА И ДРУГА ПОРОДИЦА ТРН У ОКУ СЕПАРАТИСТА И БИРОКРАТИЈЕ

ком браћом. — Заједничко улагање приватног и друштвеног капитала је новост у Југославији и ти органи нису отезали са дозволама због зле воље, већ једноставно зато што нису знали како да реагују.

Трудећи се да не увреди и наљути одговорне, Богољуб Карић има обичај да каже како њихова фирма има сличности и разлике са чувеним „Фордом“. И једна и друга фирма почеле су у гаражи, али би славни Хенри Форд одавно прошао кад би се суочио са косовском бирократијом или југословенским условима привређивања.

У фабрикама Карића запослено је око 350 радника, биће их још 200 кад нова фабрика проради. Просечно се зарађује 630.000 динара, више и од југословенског просека, а о косовском и да не говоримо.

— За раднике у новој фабрици расписујемо југословен-

ски конкурс — каже Богољуб Карић. — Требају нам само најбољи стручњаци, без обзира које су националности. Уосталом, половину запослених и сада чине Албанци.

ОТПОРИ БИРОКРАТИЈИ

Нису, међутим, само Карићи идеални модел који из Пећи показује како је могуће живети и привређивати. Четвртица браће Карић за најбоље пријатеље имају — браћу Матоши, угледну, марљиву и ценјену албанску породицу у Граду подно Проклетија. И они се баве малом привредом, већ 15 година послују с месом. Сада су заокружен „пословни систем“: на 12 хектара закупљене земље производе сточну храну, имају фарму јунади, клавницу, хладњачу, кафану, продавницу меса и еготине по словних партнера широм зем-

ље. Матоши не знају за актуелну кризу у сточарству. Док други масовно продају или кољу стоку, браћа Матоши — купују и увећавају фарму.

Градили би они и вино, али као и Карићи жале се на „глуву“ државу и њене економске услове.

— Све што смо до сада изградити било је сопственим парам — каже Дин Матоши, први међу једнаком браћом.

— А тражили смо кредит „зеленог плана“ да проширимо фарму и нисмо га добили. Тражили смо да обрађујемо запарловану друштвену земљу и да платимо закуп, али нас не узимају озбиљно. Могао бих да ширим посао толико да ми ПИК „Пећ“ не буде раван, али не дају.

У малој привреди „Браће Матоши“, поред чланова породице, ради и тридесетак радника. Нису сви Албанци, има Рома, Срба и Црногораца. По угледу на „Браћу Карић“ и Матоши покушавају да се черпиће вежу за неки већи југословенски агркомбинат. По кушај са „20. новембром“ из Суботице није успео, али Матоши не одустају.

Нимало случајно и Карићи и Матоши су три у оку албанских сепаратиста. Карићима је недавно каменована породична кућа, а Матоши све чешће осећају бојкот својих сународника. Ове две сложене породице нису само на удару националиста. Њих подједнако боли отпор и неразумеваше — бирократије.

Миша ВРКИЋ